

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **T. A.**, zast. JUDr. Rudolfem Skoupým, advokátem se sídlem advokátní kanceláře nám. Míru 88, 568 02 Svitavy, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2015, č. j. JMK 140643/2015, sp. zn. S-JMK 135845/2015/ODOS/St,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 11. 2015, č. j. JMK 140643/2015, sp. zn. S-JMK 135845/2015/ODOS/St bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Boskovice, odboru dopravy ze dne 31. 8. 2015, č. j. DOP/DP-569/2014 (dále též „správní orgán I. stupně“), jímž byl žalobce uznán vinným za spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích

a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále též „zákon o silničním provozu“), porušením ust. § 22 odst. 1 citovaného zákona. Toho se měl dopustit tím, že dne 28. 11. 2014 v době kolem 13:00 hod. na křižovatce silnice s ulicí v katastru obce, okres, jako řidič vozidla tovární značk y, SPZ:, při jízdě po vedlejší pozemní komunikaci označené dopravní značkou P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“ najel na hlavní pozemní komunikaci v době, kdy po této ve směru jelo vozidlo tovární značky, SPZ:, řidiče M. S., bytem, okres, který byl jeho jednáním nucen začít prudce brzdit a došlo ke střetu, přičemž v důsledku jednání obviněného došlo na jím řízeném vozidle ke škodě asi ve výši 50.000 Kč a na vozidle řidiče S. asi ve výši 16.000 Kč. Dle ust. § 125c odst. 4 písm. e) citovaného zákona v návaznosti na ust. § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích v platném znění (dále též „zákon o přestupcích“) mu byla uložena pokuta ve výši 4.000 Kč.

II. Žalobní body

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 5. 1. 2016 se domáhal žalobce zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Namítl, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné, bylo vydáno na základě nedostatečného a zcela formalistického přezkumu prvostupňového rozhodnutí v rámci odvolacího řízení. Ačkoliv je mu vytýkáno, že při vjezdu z vedlejší silnice na hlavní silnici nedal přednost v jízdě po hlavní silnici jedoucímu řidiči S., bránil se tím, že povinnost dát přednost v jízdě dodržel, ke střetu vozidel došlo až po jeho odbočení, kdy již byl zařazen a pokračoval v jízdě po hlavní silnici s tím, že nehodu zavinil řidič S., který jel vyšší rychlostí, než bylo v daném místě povoleno (50 km/hod.). Dle jeho názoru měl být přibrán do řízení znalec z oboru autodopravy, specializace dopravní nehody za účelem posouzení průběhu nehodového děje a jeho příčin, eventuálně možností jednotlivých účastníků k odvrácení dopravní nehody. Dále namítl, že správní orgán I. stupně se nevypořádal s rozpory ve výpovědi svědka S. týkající se jeho rychlosti a brzdné dráhy, což má vliv na posouzení odpovědnosti za nehodový děj. Poukázal i na rozpory ve výpovědi řidiče M. S., který dne 28. 11. 2014 uvedl, že jel rychlostí 70 km/hod., naopak dne 15. 6. 2015 uvedl rychlost nižší, tj. 50 km/hod. Právě i z těchto důvodů mělo posouzení rychlosti vozidla a brzdné dráhy a celkový průběh nehodového děje být zadáno znalci.

III. Právní stanovisko žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 29. 2. 2016 uvedl, že v průběhu odvolacího řízení žalobce se k věci nijak konkrétně nevyjádřil, odvolání bylo pouze obecného charakteru bez uvedení konkrétních výhrad a jejich bližšího odůvodnění. Z tohoto důvodu nelze pak žalovanému vytýkat, že v napadeném rozhodnutí uváděl obecné závěry a shrnutí provedených zjištění. Ze shromážděných podkladů a provedených důkazů byl bezpečně zjištěn stav věci, nebylo nutné provádět ve věci další dokazování, například znalecký posudek, žalobce byl náležitě poučen o svých procesních právech, které měl možnost realizovat. Z uvedených důvodů proto navrhl, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

IV. Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu

V Oznámení přestupku ze dne 9. 12. 2014, č. j. KRPB-290021-7/PŘ-2014-060106-STM je popsán skutkový děj, k němuž došlo dne 28. 11. 2014 v 13:00 hod. na křižovatce silnice ... s ulicí v katastru obce tak, jak uvedeno již výše. Dne 6. 12. 2014 byl sepsán úřední záznam, byla připojena fotodokumentace k dopravní nehodě ze dne 28. 11. 2014 včetně plánu dopravní nehody. Z evidenční karty řidiče bylo potvrzeno, že žalobce má od roku 2007 hlášeny 4 záznamy o přestupcích. Dne 9. 2. 2015 bylo vydáno Oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na den 22. 4. 2015 v 10:00 hod., kdy byl proveden výslech s žalobcem a při jednání dne 15. 6. 2015 se svědkem M. S. Následně byl žalobce vyzván k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí i s právem vyjádřit se do 10 dnů ode dne doručení usnesení dle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). Žalobce podal vyjádření dne 25. 8. 2015. Správní orgán I. stupně ve věci rozhodl dne 31. 8. 2015, č. j. DOP/DP-569/2014, žalobce uznal vinným tím, že zjištěným skutkovým stavem se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu ve spojení s ust. § 22 odst. 1 citovaného zákona. Dle ust. § 125c odst. 4 písm. e) citovaného zákona a ust. § 12 zákona o přestupku mu byla uložena pokuta ve výši 4.000 Kč.

Dne 24. 9. 2015 se žalobce odvolal, napadené rozhodnutí považoval za věcně nesprávné, vydané na základě nedostatečně zjištěného a nesprávně zhodnoceného skutkového stavu, z něhož byly následně vyvozeny i nesprávné závěry s tím, že podrobnější odvolání podá ve lhůtě 1 týdně, k čemuž však i přes výzvu správního orgánu nedošlo. Žalovaný ve věci rozhodl dne 3. 11. 2015, č. j. JMK 140643/2015, sp. zn. S-JMK 135845/2015/ODOS/St, rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

V. Právní posouzení

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.) ajde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**.

Úvodem soud považuje za důležité zdůraznit, že v dané věci se jedná o přestupkové správní řízení, jehož cílem je zjistit, zda obviněný z přestupku, tj. žalobce naplnil znaky skutkové podstaty posuzovaného přestupku, zda je za přestupek odpovědný a zda jsou dány důvody k uložení trestu za spáchané protiprávní jednání.

V daném případě žalobce nepopíral, že dne 28. 11. 2014 v době kolem 13:00 jel jako řidič vozidla tovární značky, registrační značky: po vedlejší pozemní komunikaci označené dopravní značkou P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“ a najel na hlavní pozemní komunikaci ve směru označenou DZ „P2“. Žalobce tvrdil, že dodržel povinnost dát přednost v jízdě, když najel ke křižovatce, zaregistroval, že po hlavní pozemní komunikaci ve směru jelo vozidlo tovární značky, registrační značky, řidiče M. S. Vzhledem k tomu, že přijíždějící vozidlo bylo od něho natolik vzdálené, vyhodnotil, že může bezpečně najet na hlavní pozemní komunikaci, proto tento úkon dokončil, zapojil se do jízdního pruhu na pozemní komunikaci označené jako hlavní pozemní komunikace, po ujetí pár metrů však došlo k nárazu. Rychlost jeho vozidla dosahovala asi 30 km/hod., na rozdíl od rychlosti vozidla řidiče M. S., který jel výrazně vyšší rychlostí, než která byla povolena v uvedeném úseku (50 km/hod.). Jmenovaný řidič sám při podání vysvětlení dne 28. 11. 2014 uváděl rychlost 70 km/hod.

Naproti tomu svědek M. S. uvedl v protokolu o svědecké výpovědi ze dne 15. 6. 2015, že jel po hlavní silnici směrem na Brno rychlostí 50 km/hod., z vedlejší silnice na hlavní silnici odbočovalo vozidlo žalobce, ačkoliv v uvedeném místě je dopravní značka „STOP“, tedy „Stůj, dej přednost v jízdě!“ Když si všiml, že žalobce začal vyjíždět na hlavní pozemní komunikaci, sám začal intenzivně brzdit, ale i tak střetu nezabránil. V době samotného střetu se žalobcovo vozidlo nacházelo před vozidlem svědka, na hlavní komunikaci se žalobci podařilo najet jen z toho důvodu, že svědek začal ihned brzdit poté, co všiml, že s vozidlem najíždí žalobce na hlavní pozemní komunikaci. Z oznámení přestupku sepsaného dne 9. 12. 2014 a úředního záznamu ze dne 6. 12. 2014 popisující nehodový děj, bylo zjištěno, že k dopravní nehodě došlo na čtyřramenné křižovatce mimo obec v k. ú., kde hlavní pozemní komunikaci je silnice č., vedlejší pozemní komunikace je místní komunikace vedoucí na ulici v obci u firmy Tylex a druhou vedlejší komunikací je místní komunikace ulice Hlavní pozemní komunikace č. I/43 je ve směru od obce označená DZ „B20a“. Nejvyšší povolená rychlost je 70 km/hod. a DZ „B21“ Zákaz předjíždění a blíže k místu dopravní nehody DZ „P1“ Křižovatka s vedlejší silnicí a DZ „B20“. Nejvyšší povolená rychlost je 50 km/hod. Vedlejší pozemní komunikace – vyústění ulice na hlavní silnici č. je označeno DZ „P4“. Přehlednost křižovatky je dobrá, nic nebrání její přehlednosti a viditelnosti. Na místě dopravní nehody byla provedena dechová zkouška na zjištění alkoholu u obou účastníků – negativní, dále fotodokumentace – digitální fotoaparát, lustrace osob, vozidel, náčrtek místa dopravní nehody, ohledání místa dopravní nehody, vytěžení účastníků dopravní nehody a záznam o účasti na dopravní nehodě.

Soud přisvědčil argumentaci žalovaného, že žalobce podal odvolání pouze obecného charakteru, bez bližší konkretizace, výhrad a jejich bližšího odůvodnění. Ačkoliv byl žalobce vyzván správním orgánem I. stupně k doplnění odvolání, v dané lhůtě tak neučinil, doplnění odvolání podal až dne 4. 11. 2015, tedy poté, co ve věci rozhodl žalovaný dne 3. 11. 2015. Žalovaný přezkoumal napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu.

V průběhu správního řízení bylo jednoznačně prokázáno, že řidičem vozidla tovární značky, registrační značky:, v popisovaném místě a čase byl žalobce, který jel po vedlejší komunikaci označené dopravní značkou P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“ Jmenovaný tyto okolnosti nezpochybnil, bránil se však tím, že povinnost dát přednost v jízdě vozidlu jedoucímu po hlavní pozemkové komunikaci dodržel, a že to byl naopak řidič M. S., řidič vozidla tovární značky, registrační značky:, který měl nehodu zavinit, neboť jel

vyšší rychlostí, než bylo v daném místě povoleno. Z úředního záznamu z části Ohledání místa dopravní nehody je zřejmé, že k dopravní nehodě došlo na čtyřramenné křižovatce mimo obec v katastru obce, kde hlavní pozemní komunikace je silnice, vedlejší pozemní komunikace je místní komunikace vedoucí na ulici v obci u firmy Tylex a druhou vedlejší komunikací je místní komunikace ulice, Provoz komunikace je obousměrný a pro každý směr jízdy je určen jeden jízdní pruh. Povrch komunikace v době dopravní nehody byl mokrý. Z provedených listinných důkazů a podkladů založených ve správním spise (výše citovaných) bylo dostatečně prokázáno, že řidič M. S. jedoucí po hlavní pozemní komunikaci byl jednáním žalobce nucen začít prudce brzdít, následně poté došlo ke střetu přední části vozidla řidiče M. S. se zadní částí vozidla žalobce. Z fotodokumentace místa přestupku byly zjevné rozhledové poměry v dané křižovatce včetně umístění dopravního značení, rozhledové poměry byly dobré, a to na obě strany bylo vidět do poměrně velké vzdálenosti. Na vozovce zůstala brzdná stopa o délce cca 15 metrů prokazující, že řidič M. S. musel prudce brzdít, tzn., že v důsledku jednání žalobce byl nucen náhle měnit rychlost jízdy. O tvrzení žalobce týkající se překročení nejvyšší dovolené rychlosti druhého řidiče nebyl žádný relevantní důkaz. Naopak jak žalobce, tak i uvedený svědek shodně sdělili, že na místě dopravní nehody byly zanechány brzdné stopy a to v délce cca 15 metrů. Vzhledem k této skutečnosti musela být rychlost svědkova vozidla cca 55 km/hod. Byla-li vedlejší pozemní komunikace označena dopravní značkou P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“ pak existence dopravního značení měla žalobce signalizovat, že se jedná o nebezpečný úsek, kde může dojít k dopravní komplikaci. Z výpovědi žalobce samotného vyplynulo, že vezl zboží, tudíž měl už i z tohoto důvodu jet opatrně a domníval-li se, že vozidlo přijíždějící po hlavní pozemní komunikaci jede nedovolenou rychlostí, měl vyčkat až toto vozidlo projede a teprve následně poté najet na hlavní pozemní komunikaci. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že protiprávnost jednání žalobce byla spolehlivě zjištěna z podkladů zpracovaných Policií ČR, zejména plánu místa dopravní nehody a fotodokumentace místa nehody včetně poškození vozidel, svědecké výpovědi M. S. i vyjádření samotného žalobce, tudíž doplnění řízení dalšími důkazy, zejména znaleckým posudkem navrženým ze strany žalobce pokládal soud za nadbytečné. Tento názor je podložen i skutečností, že žalobce i svědek uvedli, že svědek byl nucen prudce brzdít, když z tohoto důvodu zanechal na vozovce brzdnu stopu, tudíž je zcela zřejmé, že se jednalo o nedání přednosti, jak vyplývá z ust. § 2 písm. q) zákona o silničním provozu.

Ve světle výše uvedených zásad a nastoleného právního režimu dospěl soud k závěru, že rozhodující správní subjekty učinily správné právní úvahy, pokud žalobcovo protiprávní jednání kvalifikovaly dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu ve spojení s ust. § 22 odst. 1 citovaného zákona. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že žalobcem uplatněné žalobní námitky nejsou ve vztahu k napadenému rozhodnutí důvodnými. Krajský soud na základě provedeného posouzení tak neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 23. února 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová